

Na br. St-529/2017

POSIOVANI DIOJ: 4 St 529, 17-48

TRGOVAČKI SUD

ZAGREB

TRGOVAČKI SUD U VARAŽDINU

Primljeno iz ruke - (ostov) dana 07-12-2017

Broj primjeraka 1 priloga 1x1

Predano preporučeno dana 5-12-17 R 34788857112

Pristojba plaćena

Pristojba nedostaje

PRIMO HB

STEČAJNI DUŽNIK: ISTO d.d. Varaždin

PREDLAGATELJI: I- FINA

II- MUSTAFA ŠAHDANOVIĆ, zastupan po:

ODVIJETNICA
FINA MARKOVINOVIĆ BELAMARIĆ
ZAGREB, Kralja Držislava 10
Tel: 01/45 51 021

III- MANEDA d.o.o.

IV- TILJA d.o.o.

PODNEŠAK II – PREDLAGATELJA

- Kojim se očituje na prijedlog I-predlagatelja za odgodu ročišta i zastajanja sa stečajnim postupkom

I II- Predlagatelj Mustafa Šahdanović protivi se prijedlogu za odgodom ročišta do pribave pravnog mišljenja kojeg je zatražio I-predlagatelj.

II II-Predlagatelj predlaže da sud odbije prijedlog za odgodu I-predlagatelja.

Razlozi za protivljenje II-predlagatelja prijedlogu FINA-e su višestruki.

Prije svega II-predlagatelj ističe da I-predlagatelj, Fina, nije dostavila uz podnesak za odgodu ročišta dokaz da je doista zatražila mišljenje Pravnog fakulteta.

Dakle, već iz tog razloga prijedlog FINA-e već sam po sebi manjkav i nedostatan.

Zbog toga II-predlagatelj Mustafa Šahdanović smatra da FINA niti nije podnijela prijedlog Pravnom fakultetu u Zagrebu, te da je njezin postupak usmjeren na odugovlačenje postupka i pogodovanje stečajnom dužniku.

Nadalje, što se tiče samog navodnog upita Pravnom fakultetu u Zagrebu, temeljni problem kojeg postavlja I-predlagatelj jest pravno pitanje- na koji način odgovaraju društvo koje se dijeli, odnosno društva nastala podjelom.

Jasan odgovor na ovo pitanje nalazi se u odredbama čl. 550. n i čl. 550 o Zakona o trgovačkim društvima.

Slijedeći razlog protivljenja II- predlagatelja odgodi ročišta (do dobivanja mišljenja Pravnog fakulteta u Zagrebu) jest činjenica da je stečajni postupak hitan i ne trpi odgodu, pogotovo ne radi pribavljanja pravnog mišljenja Pravnog fakulteta, koje može, ali i ne mora biti točno, a svakako nije obvezujuće za sud.

Pravno mišljenje Pravnog fakulteta u ovom, a niti u drugim postupcima nema značaja, a jedino mišljenje koje bi u ovom slučaju bilo pravno relevantno za sud jest mišljenje opće sjednice Vrhovnog suda Republike Hrvatske.

Međutim, I-predlagateljeva pravna nesigurnost o utemeljenosti otvaranja stečajnog postupka po njegovom zahtjevu, ovdje nema nikakvog značenja, jer sud donosi odluku je li ili nije njegov zahtjev osnovan, to jest utvrđuje pravnu osnovanost prijedloga.

I-Predlagatelj mora biti potpuno educiran u provedbi ovrhe na novčanim sredstvima, jer vodi provedbu kompletne ovrhe na nacionalnoj razini.

Očito je da nije, jer pitanje I-predlagatelja koje je uputio Pravnom fakultetu jest ono na koje bi on odgovor svakako trebao znati budući godinama jedini i provodi ovrhu na novčanim sredstvima.

Odgovor na pitanje koje je I-predlagatelj postavio PF Zagreb sadržano je u odredbama čl. 550. n i 550.o Zakona o trgovačkim društvima, kako je II-predlagatelj već naveo, a zatim u odredbi čl. 18. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima.

I-predlagatelju je sporno na koji način tumačiti odredbu čl. 18. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima, budući je dužnik postavio zahtjev da se osnove za plaćanje prenesu suglasno Planu podjele.

Odredba čl. 18. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima kao i odredba čl. 14. Pravilnika o načinu i postupku provedbe ovrhe na novčanim sredstvima (NN 6/13) su potpuno jasne i ne izazivaju dvojbe- neizvršene osnove za plaćanje upisuju se na račun pravnog sljednika ovršenika (nakon što se zatvori račun društva koje je prestalo postojati).

U konkretnom slučaju, a kako to navodi i I-predlagatelj, većina osnova za plaćanje glasi na Industrogradnju d.d. Zagreb, odnosno Industrogradnju grupu d.d. Zagreb, čiji je pravni sljednik ISTO d.d. Varaždin, ovdje stečajni dužnik.

Prema tome, Fina je temeljem ove odredbe i blokirala stečajnog dužnika.

Odredba čl. 18. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima regulira slučaj zatvaranja računa ovršenika temeljem rješenja o statusnoj promjeni, što ima za posljedicu da se osnove za plaćanje upisuju na račun pravnog sljednika.

Upravo je to slučaj s stečajnim dužnikom ISTO d.d. Varaždin.

Međutim, stečajni dužnik uputio je agenciji svoje pravno viđenje- da se čl. 18 Zakona o provedbi ovrhe odnosi na statusne promjene i to ne samo pripajanja i spajanja, već i podjele, pa da je onda FINA trebala sukladno planu podjele tako i rasporediti osnove za plaćanje.

-72-

Najprije, čl. 18 ZPONS regulira zatvaranje računa i prijenos osnova za plaćanje na pravnog sljednika, a ne samu statusnu promjenu. Radi se, dakle o tehničkoj provedbi osnova za plaćanje, ne ulazeći u samu statusnu promjenu.

Nadalje, pravno mišljenje stečajnog dužnika da čl. 18. zapravo regulira statusnu promjenu pa bi se onda trebao primijeniti na sve statusne promjene, a što je I-predlagatelju bio dovoljan razlog da posumnja i u preciznu odredbu ZPONS, a i u vlastiti rad, potpuno je pravno promašeno. Analogna primjena ove odredbe nije niti moguća.

Naime, stečajni dužnik ISTO d.d. nije zatvorio račun i nije prestao postojati i zato analogna primjena čl. 18. ZPONS ne može doći u obzir.

Zato i začuđuje ovakvo elementarno nepoznavanje provedbe ovrhe I-predlagatelja, naime stečajni dužnik koristio je potpuno promašenu argumentaciju.

Međutim, čak i kada bi došla u obzir analogna primjena navedene odredbe (čl. 18 ZPONS) u smislu primjene čl. 18. u slučaju podjele društva, tada bi sva društva odgovarali kao univerzalni pravni sljednici stečajnog dužnika, to jest sva bi podijeljena društva odgovarala za dugove u punom iznosu do potpunog namirenja vjerovnika

Dakle, takvim pravnim pristupom stečajni dužnik zapravo olakšava naplatu duga vjerovnicima.

Što se tiče daljnjeg navoda stečajnog dužnika da bi FINA trebala „raspoređivati“ osnove za plaćanje temeljem Plana podjele, ono je nelogično- FINA je samo servis u provedbi ovrhe, ona ne može donositi samostalno odluke gdje će i kako rasporediti osnove za plaćanje temeljem jednostranog akta stečajnog dužnika, njegovog Plana podjele.

Argumentacija stečajnog dužnika o podjeli osnova za plaćanje temeljem Plana podjele dovela je u pitanje cjelokupni rad I-predlagatelja u provedbi ovrhe, jer se radi o temeljnim znanjima u postupku provedbe ovrhe, koje međutim, I-predlagatelj nije primijenio.

Odgovor na pitanje I-predlagatelja upućenom Pravnom fakultetu, a koje se razabire u prijedlogu za odgodu ovrhe jest odredba čl. 550 o Zakona o trgovačkim društvima. Kao što je II-predlagatelj već i naglasio u ovom, a i u ranijem podnesku, ova je odredba precizna - za sve obveze koje su nastale do upisa podjele u sudski registar, zajedno s društvom na koje je obveza prešla odgovaraju solidarno ograničeno sva društva koja su sudjelovala u podjeli do visine svoje imovine umanjeno za obveze.

Međutim, u slučaju II-predlagatelja Mustafu Šahdanovića dolazi u obzir odredba čl. 550 n st. 4. On naime, nije obaviješten o tome na koje je društvo prešla obveza iz njegove tražbine sukladno Planu podjele.

Dapače, **stečajni dužnik ISTO d.d. je neistinito naveo tražbinu II-predlagatelja u Planu podjele i to rješenje o ovrši Ovr -3062/10 Općinskog građanskog suda u Zagrebu.** Taj je predmet je obustavljen pravomoćnim rješenjem Općinskog građanskog suda u Zagrebu od 18. studenog 2013. god. Ovaj se ovršni postupak vodio po ovršnoj ispravi- presudi Općinskog građanskog suda u Zagrebu br. Pr-2181/10.

Ostale ovršne isprave koje je predlagatelj naveo u prijedlogu za otvaranje stečajnog postupka Gr-3489/09 Županijskog suda u Zagrebu i Pr-263/10 Općinskog građanskog suda u Zagrebu, stečajni dužnik u Planu podjele nije naveo.

Dakle, što se tiče tražbine Mustafe Šahdanovića njemu sva društva nastala podjelom odgovaraju solidarno neograničeno jer njegova tražbina nije raspoređena Planom podjele, sve sukladno čl. 550. n ZTD-a.

Prema tome, FINA je ispravno postupila primjenjujući čl. 18. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima.

S druge strane, za provedbu ovrhe protiv društva koja su nastala podjelom, postoji zakonsko uporište Zakona o trgovačkim društvima i to tako da sva društva odgovaraju do visine svoje imovine, umanjeno za obveze, ili neograničeno u slučaju kada vjerovnik nije obaviješten o tome koje društvo tereti njegova tražbina.

U navedena pravna pitanja i utvrđivanje svih relevantnih činjenica I-predlagatelj FINA ne može se upuštati.

Nadalje, što se tiče I-predlagateljevog prijedlogu za donošenje odluke o prethodnom pitanju koje glasi -odnose li se sve neizvršene osnove za plaćanje iz Očevidnika na dužnika ISTO d.d. ili isključivo protiv pravnih sljednika društva, II-predlagatelj smatra da je I-predlagatelj pogrešno shvatio prethodno pitanje.

Naime, ovako postavljeno prethodno pitanje odnosi se na meritum- postoji li stečajni razlog insolventnosti.

Dakle, o tom pitanju ne može se raspravljati u okviru prethodnog pitanja, već o njemu sud u okviru osnovanosti podnesenog prijedloga.

III II-Predlagatelj ističe da je rješenje o ovrsi Ovr-9613/16 od 8. 11. 2016. god. Općinskog građanskog suda u Zagrebu, doneseno temeljem ovršne isprave-presude Županijskog suda u Zagrebu Gžr-3489/2009 postalo pravomoćno jer je rješenjem Županijskog suda u Bjelovaru Gž-579/2017 od 10. listopada 2017. god. odbijena žalba stečajnog dužnika.

Dokaz:- preslika II-stupanijskog rješenja Ovr-579/2017 Županijskog suda u Bjelovaru

IV II-Predlagatelj predlaže otvaranje stečajnog postupka nad stečajnim dužnikom.

Zagreb, 4. 12. 2017. god.

za II predlagatelja MUSTAFU ŠAHĐANOVIĆA

ODVJETNICA
NINA HANČIĆ
ZAGREB, Kraljeva Dvora 10
TEL: 01 4551 067